Srijeda, 30.05.2012.g.

DANAS SAM PONOVO VIDIO GOSPODINA.

Ali ne onako kako mi to ljudi mislimo. DA GA VIDIŠ KAO ČOVJEKA,

DA GA MOŽEŠ OPIPATI KAO NJEGOVI APOSTOLI, DA MU MOŽEŠ

ČUTI RIJEČI.

Ne, vidio sam ga u sadržaju jednog filma na koji sam slučajno nabasao kada sam "prošao" po programima.

I gledao sam već taj film. Ali danas je Gospodin imao poseban razlog zašto mi je taj film poslao u današnji dan.

Radnja filma je o jednom običnom čovjeku koji je dobio, a da nije znao, jednu posebnu vrstu raka na mozgu koji, umjesto da mu uništi mozak, mu je tako stimulirao rad njegov rad da je ga je on koristio više nego bilo koji čovjek prije njega. Pa se onda tu uključila i znanost, doktori, vojska, policija. Nije bio shvaćen od okoline pa se i s tim borio. Na kraju su mu otkrili taj rak na mozgu a radi problema sa dolaskom krvi u mozak je i na kraju umro.

No, prije toga je učinio puno prekrasnih stvari ljudima oko sebe.

A taj film mi je zapravo bio Gospodinov znak da napišem ovaj članak, čija tema mi se "vrti" već nekoliko dana po glavi.

Često u razgovorima s ljudima oko sebe, koji su više ili manje u vjeri (to

su njihove riječi) čujem DA SE VRTE U KRUGU SVOJE VJERE, DA

IM SE NIŠTA NE DOGAĐA, DA NE MOGU NAPRIJED, DA NE

MOGU SPOZNATI GOSPODINA U SVOJEM ŽIVOTU, DA IH JE

NAPUSTIO I DA SE OSJEĆAJU PRAZNO, DA BI HTJELI RASTI U

GOSPODINU ALI NE ZNAJU KAKO, druga slična pitanja i

konstatacije.

RASTI U GOSPODINU! TO JE TOLIKO PREKRASNO DA SVI TO

ŽELIMO.

RASTI U DUHU! TKO TO JEDNOM PROBA, SAMO ŽELI JOŠ I

JOŠ I JOŠ!

Ali često se svima, TO SVJEDOČE I MNOGI SVECI I BLAŽENICI,

čini kao da stoje na mjestu, da ne rastu i da ih je Gospodin ostavio.

NIJE NAS GOSPODIN OSTAVIO! MI SMO

OSTAVILI NJEGA!

STAJALI SMO S NJIM ZAJEDNO I ONDA

SMO SE MI MAKNULI OD NJEGA!

OKRENULI SMO SE PONOVNO SVIJETU

I TIJELU, ŽELEĆI ZADOVOLJITI TE

POTREBE. ONE SU NADJAČALE NAŠU

POTREBU ZA GOSPODINOM KOJI JE

DUH NA OVOM ZEMALJSKOM SVIJETU.

ZARONILI SMO U MATERIJALNI SVIJET

OKO NAS I PRESTALI SMO TRAŽITI

DUHOVNO!

OSNOVNI RAZLOG ZA TO JE GRIJEH,

ILI BOLJE, GRIJESI, KOJE ČINIMO IZ

TRENUTAK U TRENUTAK, IZ SATA U

SAT, IZ DANA U DAN.

NE MOŽE SE RASTI U VJERI, U DUHOVNOSTI, U GOSPODINU,

AKO ČINIMO I NE RJEŠAVAMO SE GRIJEHA.

ISPOVIJED 2 PUTA GODIŠNJE?! DOBRO, TO JE DOBRO, AKO

TAKO ČINIMO.

ALI TE ISPOVIJEDI SE I ZOVU "VELIKE ISPOVIJEDI". ONE SU

TEMELJ I CRKVENA ZAPOVIJED.

ALI ZA RAST U VJERI I DUHOVNOSTI PUNO PREMALO.

I čim se nema potreba za češćom ispovijedi, to znači da nismo razmišljali o svojim grijesima, načinima kako ih činimo, zlo je u nas usadilo misao da nam je to dovoljno što činimo.

Idemo nedjeljom na mise. Da, to je prekrasno. Držimo se Božje zapovijedi. Primamo ŽIVOGA GOSPODINA. I to je za jednu razinu vjere dovoljno.

A da li smo ikad razmišljali o tome kako mi

obavimo tu "obvezu" odlaska na nedjeljnu

misu. I to da se gledamo sa strane,

kao da gledamo film o nama i našem

odlasku na misu.

Da li smo već koji dan, ili barem sat, prije odlaska, razmišljali o toj misi,

O TOM SVOM SUSRETU SA GOSPODINOM. DA LI SMO DOŠLI

30-40 MINUTA PRIJE DA IZMOLIMO NEKE MOLITVE, SAMI ILI

ZAJEDNO S DRUGIMA. ILI BAREM 10-15 MINUTA PRIJE. Ali ne radi

toga samo da si nađemo mjesto nego i da DOŽIVIMO UGOĐAJ

GOSPODINOVA DOMA.

Da li smo uspjeli pogledati sve koji su došli

na misu, gdje tko sjedi, tko je došao a tko

nije, kako su drugi obučeni i sređeni, zašto

je ovaj ovako a onaj onako?

DA LI SU NAM MISLI BILE ZAJEDNO

SA NAŠIM MOLITVAMA ILI

SVEĆENIKOVIM RIJEČIMA, ILI TKO ZNA

GDJE?

DA LI SMO U SVAKOM DIJELU MISNOG

SLAVLJA SUDJELOVALI S PAŽNJOM I

RIJEČIMA I PJESMOM, BAREM ONOG

ŠTO ZNAMO?

DA LI SMO ODNIJELI KUĆI BOŽJU

RIJEČ KOJA JE PROČITANA IZ BIBLIJE!?

DA LI SMO ODNIJELI SA SOBOM

RIJEČI SVEĆENIKOVE PROPOVIJEDI ILI

SMO ZAPAMTILI SAMO ONO GDJE SE S

NJIM MOŽDA NE SLAŽEMO?

DA LI SMO PO ODLASKU SVEĆENIKA S

OLTARA ODMAH POJURILI VAN IZ

CRKVE ILI SMO OSTALI DO ZADNJEG

TONA ZAVRŠNE PJESME I JOŠ KOJU

MINUTU DA U SEBI SREDIMO SVE ONO

ŠTO NAM JE TA MISA DONIJELA?

I puno drugih kratkih i dužih pitanja.

Odgovori na ta pitanja dat će svima nama barem mali odgovor i spoznaju zašto se možda u ovom trenutku osjećamo kao da Gospodina nije s nama.

A GRIJESI, TO DJELOVANJE ZLA U NAŠIM ŽIVOTIMA NA RAZNE

NAČINE, KOJE ČINIMO SAMI ILI UZ POMOĆ TOGA ZLOGA, TO

JE POSEBNA PRIČA.

Koliko se mi stvarno trudimo da ne

griješimo?

Koliko lako prelazimo preko grijeha koje

činimo?

Da li iz dana u dan prepoznajemo svoje

grijehe, pa kako god mali bili, i odlučujemo

da sutra ih više nećemo ponavljati?

Da li smo svjesni da neke grijehe činimo iz

dana u dan i da nikako da donesemo odluku

da ih više nećemo činiti?

Da li svjesno činimo neke grijehe misleći

pri tom da ćemo ih već ispovjediti ili da oni

nisu tako teški?

ODGOVORI NA OVA I NA MNOGA SLIČNA PITANJA DAT ĆE

NAM NASLUTITI ZAŠTO SE OSJEĆAMO NAPUŠTENIM OD

GOSPODINA I ZAŠTO SE OSJEĆAMO KAO DA SE VRTIMO U

KRUGU SVOJE VJERE I NE MIČEMO SE PREMA NAPRIJED.

SAMO SVAKODNEVNA BORBA DA VIŠE NE ČINIMO GRIJEHE ZA

KOJE NAM JE DATO DA IH SPOZNAMO U SVOJEM ŽIVOTU I

SVOJEM PONAŠANJU, DAT ĆE NAM PRILIKU DA RASTEMO U

GOSPODINU, U VJERI I DUHOVNOSTI.

ALI, MORAMO TEŽITI DUHOVNOM A NE SVJETOVNOM I

MATERIJALNOM.

U jednoj sceni navedenog filma glavnom liku dolazi neki svjetski poznati doktor koji ga želi operirati sa svojim timom kako bi na funkcioniranju njegovog mozga mogli naučiti što to njegov mozak potiče da toliko jače radi. Ta operacija ne bi imala svrhu da njemu spasi život, jer bi u toku nje mogao i umrijeti, nego da, prije njegove smrti, dadne znanosti neke podatke.

A glavni lik se samo nasmijao. I kazao tom doktoru da je njemu i svijetu puno važnije da sazna neke medicinske i druge podatke o funkcioniranju njegovog mozga nego da ih interesira mnoge mogućnosti i informacije koje im on nudi kroz to što sve spoznaje ovim načinom kako njegov mozak sada radi.

Rekao je doktoru da oni NE ŽELE SPOZNATI NJEGOVU

DUHOVNOST, SADA POTAKNUTU, NEGO SE OGRANIČAVAJU SA

MOGUĆNOSTIMA ZNANOSTI.

I nije pristao na operaciju i pobjegao im iz bolnice. Jer je taj doktor, oličenje današnjeg čovjeka pod utjecajem zla, čak ishodovao sudsku presudu kojom je on bio pod njegovim nadzorom.

TAKO SE MNOGI OD NAS DANAS

PONAŠAMO.

TRAŽIMO SVE ILI VEĆINU ODGOVORA

OKREČUĆI SE MOGUČNOSTIMA SVIJETA

I ČOVJEKA, TEHNOLOGIJI, ZNANOSTI,

SVEMU TOLIKO OGRANIČENOM U

ODNOSU NA BOŽJI PLAN ZA ČOVJEKA I

ČOVJEČANSTVA DA ČAK IZGLEDA I

SMIJEŠNO.

NADAHNJUJEMO SE I VJERUJEMO

LJUDSKIM DOSTIGNUĆIMA A S DRUGE

STRANE OLAKO ILI NIKAKO NE

PRIHVAĆAMO TOLIKO LIJEPIH STVARI

KOJE NAM NUDI GOSPODIN U SVOJOJ

BOŽJOJ RIJEČI.

EVO npr. SAMO ONO ČEMU, JA SE NADAM, TEŽIMO SVI.

VJEČNI ŽIVOT.

ŠTO SMO SVI MI I SVE OKO NAS U ODNOSU NA ONO ŠTO BI

TREBAO PREDSTAVLJATI VJEČNI ŽIVOT.

NIŠTA. BAŠ NIŠTA. SVE TEHNOLOGIJE I ZNANOSTI I DRUGE

PROLAZNOSTI OVOG SVIJETA.

NIŠTA. BAŠ NIŠTA.

ALI, TO TREBA VJEROVATI.

Ali, mogli bi reći da je to prejako za nas, da

se u tome gubimo, da to ne možemo

dokučiti i spoznati i da je to zato tako

daleko od našeg lakog prihvaćanja.

PA ZNA TO GOSPODIN!

Pa zato ne traži ON od svakog od nas isto. BOŽJI PLAN ZA SVAKOG

OD NAS JE DRUGAČIJI!

NETKO JE PAPA, NETKO SVETI ČOVJEK, NETKO SIROMAH,

NETKO PREDSJEDNIK, NETKO RADNIK, MAJKA, SAMAC,

RASTAVLJENI, NEVJERNIK, OBRAĆENIK, itd., itd.

I SVI MI TOLIKO TOGA MOŽEMO UČINITI!

POGLEDAJMO 7 GLAVNIH

GRIJEHA.

OHOLOST, ŠKRTOST,

BLUDNOST, ZAVIST,

NEUMJERENOST U JELU I

PIĆU, SRDITOST, LIJENOST.

Ajde, pročitajmo ih i priznajmo

si, bez nekog velikog

razmišljanja, koje smo od tih

grijeha u zadnja dva-tri dana

SVJESNO UČINILI. OLAKO,

ČAK BEZ GRIŽNJE SAVJESTI.

ZA KOJE OD TAKO UČINJENIH

GRIJEHA SMO U SEBI REKLI

DA IH VIŠE NEĆEMO ČINITI

ILI DA ĆEMO SE BAR

POTRUDITI DA IH NE

ČINIMO!?

I ODGOVORI NA OVA PITANJA DAT ĆE SIGURNO I SPOZNAJU

ZAŠTO SE MOŽDA VRTIMO U KRUGU SVOJE VJERE I

DUHOVNOSTI, ZAŠTO IMAMO OSJEĆAJ DA GOSPODINA NEMA

KRAJ NAS.

MA, ON JE TU. SAMO SMO MU MI

SVOJOM ODLUKOM DA I DALJE

SVJESNO GRIJEŠIMO I DA SE NE

POPRAVLJAMO, OKRENULI LEĐA.

GRIJEŠIMO I ZLO NAS OKREĆE OD

GOSPODINA.

ZAŠTO NAŠA LJUDSKA OHOLOST

GOVORI DA JE NAS GOSPODIN

NAPUSTIO I DA NAM SE SAKRIO!?

NE, MI SMO NJEGA NAPUSTILI SVOJIM

NAČINOM ŽIVOTA. MI SMO SE NJEMU

SAKRILI KAO I ADAM I EVA KADA SU

SAGRIJEŠILI U RAJU.

MI SMO SE NJEMU SAKRILI…

DRAGI MOJ GOSPODINE, DAJ SVIMA ONIMA

KOJI ĆE OVO ČITATI, I SVIM DRUGIMA

KOJI SE OSJEĆAJU NAPUŠTENIM, SVOJEG

SVETOG DUHA KAKO BI IH PROSVIJETLIO,

NADAHNUO, ISPUNIO, DA MOGU SPOZNATI

SVOJE GRIJEHE KOJI IH OKREĆU OD

TEBE I RASTA U TEBI, I DA IM

DADNE SNAGE, I DA IH VODI, U TOME

DA TO PROMIJENE.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE, I TVOJ OTAC,

STVORITELJ, I VAŠ DUH SVETI.